

Sygn. akt III AUa 601/18

## WYROK

**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 16 stycznia 2019 r.

**Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda
Sędziowie:	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska SO del. do SA Jacek Chaciński (spr.)
Protokolant: st. prot. sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w Lublinie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji A. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 6 czerwca 2018 r. sygn. akt IV U 187/18

**oddala apelację.**

Jacek Chaciński Elżbieta Gawda Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska

Sygn. akt: III AUa 601/18

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie A. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z 5 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych.

Ubezpieczony A. K. urodził się w dniu (...) Od(...) tj. od ukończenia 60. roku życia ubezpieczony uprawniony był wcześniejszej emerytury na podstawie art.29 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z legitymowaniem się co najmniej 35-letnim okresem składkowym i

nieskładkowym (decyzja z 15 lipca 2008r. o przyznaniu emerytury od (...) k.29 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 lipca 2008r.).

Po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury, od 1 listopada 2008r. do 31 grudnia 2011r. ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w Ośrodku (...)w S., a od 1 stycznia 2012r. do 28 lutego 2013r. w Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

W dniu(...) ubezpieczony osiągnął powszechny wiek emerytalny, który zgodnie z art.27 ust.3 pkt 4 ustawy emerytalnej – dla mężczyzn urodzonych od 1 lipca 1948r. do 30 września 1948r. – wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące. W związku z osiągnięciem powyższego wieku emerytalnego, w dniu 16 września 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z nowym wnioskiem o emeryturę. Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z 15 listopada 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę od (...) ,tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i ustalił jej wysokość wg zasad z art.53 ustawy emerytalnej z uwzględnieniem okresu przepracowanego po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury.

W dniu 7 marca 2016r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie emerytury według nowych zasad ,tj. na podstawie art.55 w zw. z art.26 ustawy emerytalnej (wniosek o obliczenie emerytury wg nowych zasad k.38 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 września 2013r.). Decyzją z 24 marca 2016r. organ rentowy załatwił powyższy wniosek odmowie wskazując, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy, ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowych, co jest przesłanką ustalenia wysokości emerytury wg powyższych zasad (decyzja z 24 marca 2016r. k.39 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 września 2013r.). Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach pod sygnaturą akt IV U 340/16. Wyrokiem z 14 października 2016r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie ubezpieczonego od powyższej decyzji, a wyrokiem z 31 maja 2017r. Sąd Apelacyjny w Lublinie oddalił apelację ubezpieczonego od w/w wyroku sądu pierwszej instancji. U podstaw powyższych rozstrzygnięć Sądów pierwszej i drugiej instancji leżało ustalenie, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego 65 lat i 3 miesięcy, ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, w związku z czy nie spełnia on przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art.55 w zw. z art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W dniu 8 grudnia 2017r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z ponownym wnioskiem o obliczenie emerytury wg nowych zasad ,tj. na podstawie art.55 i 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do wniosku załączył świadectwo pracy z 30 listopada 2017r. wystawione przez M. W., z którego wynika, że w okresie od 1 września 2017r. do 30 listopada 2017r. ubezpieczony był zatrudniony w wymiarze 1/2 etatu w Zakładzie Usługowym (...).

Po rozpoznaniu powyższego wniosku, zaskarżoną decyzją z 5 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej wskazując, że jednym z warunków zastosowania tego przepisu jest kontynuowanie ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Ubezpieczony nie spełnia tego warunku, gdyż po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Ubezpieczony powszechny wiek emerytalny osiągnął w dniu (...) i jeszcze przed jego osiągnięciem – w dniu 16 września 2013r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym. W związku z tym nie spełnia warunku kontynuowania ubezpieczenia po osiągnięciu wieku emerytalnego.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie A. K. okazało się nieuzasadnione i podlegało oddaleniu.

Sąd wskazał, że zgodnie z art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie

art.26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art.53. Zgodnie zaś z art.55a ust.1 powyższej ustawy (obowiązującym od 1 maja 2015r.) przepis art.55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art.27.

Sąd podniósł, że z przedstawionych wyżej ustaleń wynika, iż ubezpieczony zanim wystąpił z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym – określonym w art.27 ustawy emerytalnej – miał ustalone prawo do emerytury wcześniejszej ,tj. od ukończenia 60. roku życia. Zgodnie z art.55a ust.1 ustawy emerytalnej ubezpieczeni, którzy mieli ustalone prawo do wcześniejszej emerytury mogą ubiegać się o obliczenie emerytury wg nowych zasad określonych w art.26 ustawy. Jest to jednak możliwe po warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art.55 ustawy emerytalnej. Analiza okoliczności sprawy prowadzi – zdaniem Sądu i instancji –do wniosku, że ubezpieczony A. K. nie spełnia określonych w tym przepisie przesłanek. Po stronie ubezpieczonego niespełniony pozostaje bowiem wymóg kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy emerytalnej, a zatem powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego w przypadku ubezpieczonego 65 lat i 3 miesiące. Z ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym z tytułu zatrudnienia w Ośrodku (...)w S., a następnie w Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jednakże miało to miejsce po nabyciu przez ubezpieczonego prawa do emerytury wcześniejszej ,tj. po ukończeniu przez niego 60. roku życia (zatrudnienie trwało od 1 listopada 2008r. do 28 lutego 2013r.). Natomiast po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i przed nabyciem prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Jak wynika z ustaleń Sądu ubezpieczony nie kontynuując ubezpieczenia wystąpił z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym jeszcze przed jego osiągnięciem (wniosek z 16 września 2013r.) i prawo to zostało mu przyznane od chwili ukończenia wieku emerytalnego 65 lat i 3 miesiące ,tj. od (...). Tym samym ubezpieczony nie spełnia przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej ,tj. wg nowych zasad określonych w art.26 tejże ustawy. Sąd podkreślił, że wymóg kontynuacji ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego musi być spełniony przed ustaleniem prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Wskazuje na to zarówno treść art.55 ustawy emerytalnej, jak i ratio legis tego przepisu. W przepisie tym mowa, że ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27 może być obliczona emerytura na podstawie art.26 ustawy, jeżeli ubezpieczony, który występuje o takie obliczenie cyt.: „kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie (art.27) wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r. (...)”. Ustawodawca jednoznacznie wskazał, że prawo do obliczenia emerytury ma ten ubezpieczony, który po osiągnięciu wieku emerytalnego kontynuuje ubezpieczenia emerytalne i rentowe i występuje z wnioskiem o przyznanie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Kolejność zdarzeń, warunkujących obliczenie emerytury wg zasad z art.26 ustawy emerytalnej, jest zatem określona w sposób nie budzący wątpliwości. Na takie rozumienie powyższego uregulowania wskazuje również cel wprowadzenia przedmiotowego przepisu, który umożliwia obliczenie emerytury wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej, a zatem w systemie zdefiniowanej składki, tym ubezpieczonym, których emerytura zasadniczo nie jest obliczana w tym systemie (grupa ubezpieczonych urodzonych przed 1 stycznia 1949r.). Osoby te z mocy art.55 ustawy emerytalnej mogą jednak ubiegać się o obliczenie emerytury w w/w systemie właśnie dlatego, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (mimo osiągnięcia tego wieku) pozostają w ubezpieczeniu i dopiero następnie występują z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym.

W ocenie Sądu nieuzasadnione jest twierdzenie ubezpieczonego, że spełnia przesłanki określone w art.55 ustawy emerytalnej z uwagi na to, że w okresie od 1 września 2017r. do 30 listopada 2017r. pozostawał w zatrudnieniu, a zatem podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu. Ubezpieczenie to przypadło po osiągnięciu przez ubezpieczonego powszechnego wieku emerytalnego, który osiągnął w dniu (...) w ocenie Sądu, w regulacji art.55 nie chodzi jednak o jakiegokolwiek zatrudnienie - posiadanie jakiegokolwiek okresu ubezpieczenia w okresie pobierania świadczenia emerytalnego przyznanego na podstawie art.27 ustawy emerytalnej, lecz o kontynuację ubezpieczenia przez osobę spełniającą warunki do nabycia emerytury na podstawie art.27, ale nie pobierającą tego świadczenia. Tymczasem wskazany okres ubezpieczenia A. K. (od września do listopada 2017r.) przypada w czasie, kiedy od blisko 4 lat pobierał on emeryturę przyznaną na podstawie art.27 ustawy emerytalnej – mocą decyzji z 15 listopada 2013r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art.477<sup>14</sup>§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.

Z wyrokiem tym nie zgodził się wnioskodawca.

Wniósł apelację. Zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

- naruszenie art.55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez błędną wykładnię tego przepisu i przyjęcie, że wnioskodawca nie spełnia wymogu kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy emerytalnej, a tym samym nie spełnia przesłanki do ponownego obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej;
- błędną wykładnię art.55 i przyjęcie, że w przepisie tym nie chodzi o jakiegokolwiek zatrudnienie w okresie pobierania świadczenia emerytalnego lecz o kontynuację ubezpieczenia przez osobę spełniającą warunki do nabycia prawa do emerytury na podstawie art.27 ale nie pobierającą tego świadczenia.

Mając na względzie te zarzuty wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej.

### **Sąd Apelacyjny zważył co następuje**

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji dokonał prawidłowej wykładni art.55 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, które Sąd Apelacyjny podziela zawarty w przepisie art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zwrot „kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie (art. 27 ustawy emerytalnej) wieku emerytalnego” należy odczytywać jako konieczność pozostawania w wymienionych ubezpieczeniach w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, nieskorzystanie z powstałego w tym dniu prawa do emerytury i pozostawanie w ubezpieczeniu po tym dniu. W konsekwencji osoba, która nie podlegała w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, nie kontynuowała tych ubezpieczeń po tym dniu, lecz jedynie przystąpiła do tych ubezpieczeń dopiero po osiągnięciu wieku emerytalnego, nie spełnia jednej z przesłanek zawartych w art. 55 ustawy emerytalnej( wyrok SN z 25 lipca 2018 r., II UK 184/17. Sąd Najwyższy trafnie podkreślił, że w art. 55 ustawy emerytalnej mowa o kontynuowaniu ubezpieczenia, a nie o podleganiu ubezpieczeniom. „Kontynuowanie czegoś” oznacza „wykonywanie czegoś w dalszym ciągu” a nie „wykonywanie czegoś w oderwanych od siebie jednostkach czasu”. Już zatem wstępna wykładnia gramatyczna art. 55 ustawy emerytalnej sugeruje, że z przewidzianego w nim rozwiązania może skorzystać tylko taka osoba, która - pomijając inne przesłanki - w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia i po tym dniu nadal - bez przerwy - pozostawała w zatrudnieniu i podlegała tym ubezpieczeniom.

Tymczasem jak wynika z akt sprawy wnioskodawca w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego t.j. w dniu(...) nie podlegał ubezpieczeniom społecznym Jego stosunek pracy ustał bowiem 28 lutego 2013 r.

Powyższej wykładni nie zmienia w żaden sposób dodanie art.55a, co nastąpiło mocy ustawy z dnia 5 marca 2015 r o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przepis art.55a stanowi, że przepis art. 55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27. Pozwala on zatem na ponowne obliczenie emerytury osobie, która była uprawniona do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Nie modyfikuje jednak wskazanych w art.55 przesłanek, zgodnie z którymi dla zachowania prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.26 wymagane jest kontynuowanie ubezpieczenia po osiągnięciu wieku emerytalnego. Podkreślenia wymaga,

że możliwość obliczenia emerytury według zasad kapitałowych adresowana jest - na zasadzie wyjątku - do osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r., które zamiast emerytury wybrały dalszą aktywność zawodową, opłacali składki i przyczyniali się do powiększenia funduszu ubezpieczeń społecznych. Decyzja w tym przedmiocie stosownie do treści art.55 należy do ubezpieczonego. decyzja o złożeniu wniosku o emeryturę w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego i nabycie prawa do świadczenia ma charakter trwały i uniemożliwia ponowne obliczenie emerytury na podstawie art.26 tylko dlatego, że w okresie pobierania świadczenia emerytalnego doszło do ponownego (a w przypadku wnioskodawcy w istocie krótkotrwałego i incydentalnego ) zatrudnienia.

Z powyższych względów apelacja została na podstawie art.385 k.p.c. oddalona.